

استدلال جالب آیت الله شبیری زنجانی در خصوص بی اعتباری رؤیت هلال با چشم مسلح

صفحه ۲

با تغییر تیم اقتصادی دولت هم معجزه‌های اتفاق نخواهد افتاد

صفحه ۲

حاکمیت حق مردم است

مردم سالارگی

شبه ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۱ - ۵ شوال ۱۴۴۳ - ۷ می ۲۰۲۲ - سال بیست و یکم - شماره ۵۲۰ - ۱۲ صفحه - ۷۰۰۰ تومان

گرانی آرد، عیدی دولت به مردم در عید فطر

یارانه آرد، وعده جدید دولت

صفحه ۵

هشدار تند بسیج دانشجویی به رئیسی درباره گرانی‌ها:

کشور دچار آشوب و ناآرامی‌های اجتماعی می‌شود

صفحه ۲

دبیر کل حزب مردم سالاری همزمان با روز جهانی کارگر و روز معلم:

اگر پاسخگوی مطالبات صنفی معلمان و کارگران نیستید با بازداشت غیر قانونی نمک بر زخم آنان نپاشید

صفحه ۲

معاون وزیر بهداشت مطرح کرد

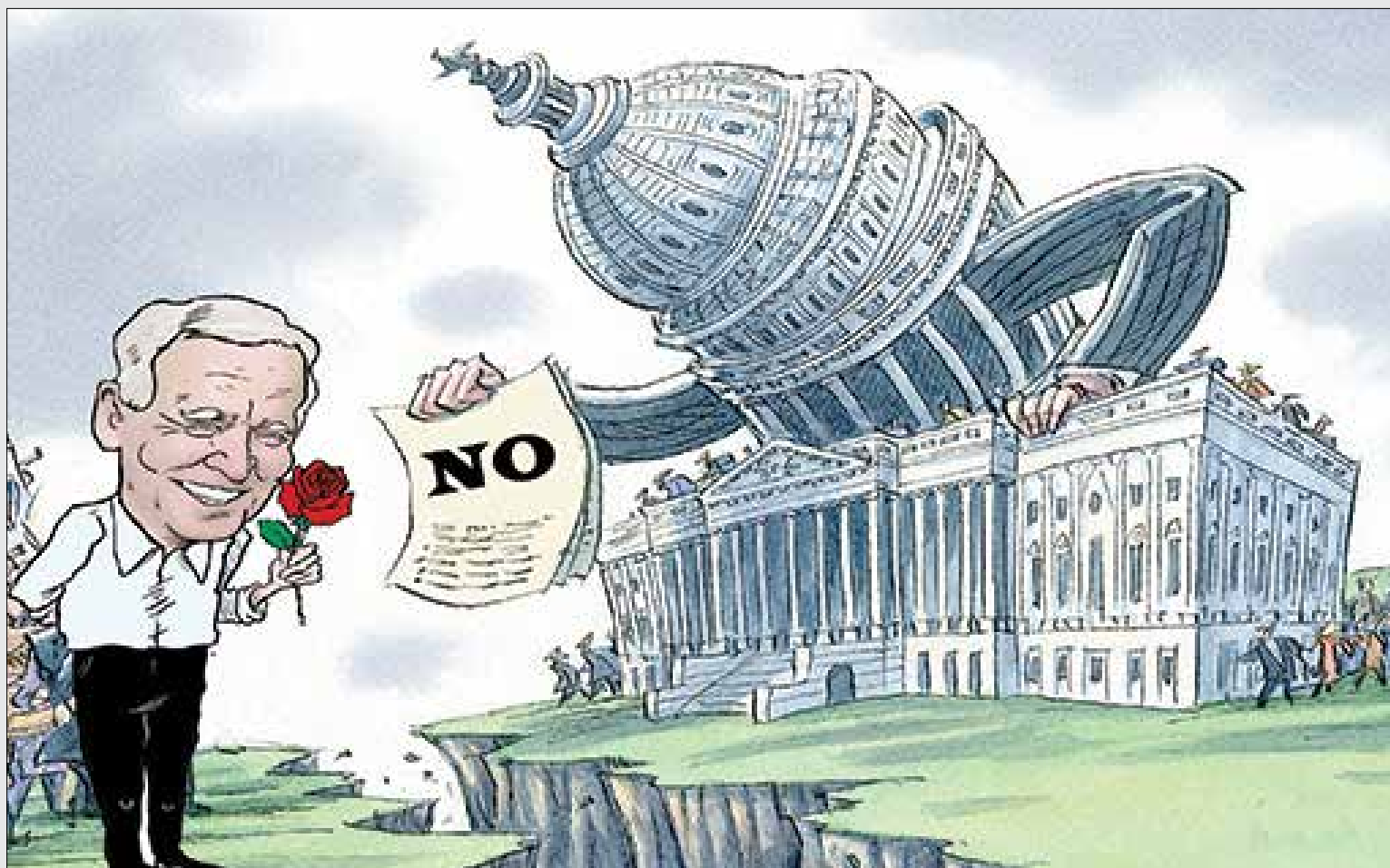
احتمال بروز موج جدید کرونا در جهان، در تابستان

صفحه ۴

زنگ خطر بازار اجاره به صدا در آمد

تورم در بازار اجاره به نقطه جوش رسید

صفحه ۱۰

وزارت خارجه آمریکا آماده دفاع سرسختانه از مذاکرات وین شده است

جدال کاخ سفید و سنا درباره برجام

صفحه ۳

سرمقاله

زهرا علی اکبری

جامعه در دستان معلم شکل می‌گیرد

و گفت‌وگوهای زیادی هم می‌شود اما اینکه خروجی این حد از تاکیدات بر نقش آموزش تاکنون چه بوده است، می‌توان ادعا کرد که تا رسیدن نظام تعلیم و تربیت به اولویت اول کشور برای رفع دغدغه‌ها مسیر طولانی باقی مانده و آنچه باید اتفاق می‌افتاده هنوز رخ نداده است. به نظر می‌رسد همین دو سال گذشته که مدارس به دلیل شیوع کرونا تعطیل می‌آموزش مجازی تنها مسیر تحصیل دانش آموزان بود، کفایت تا خانواده‌ها به نقش موثر معلم و مدرسه در رشد مهارتی و دانشی فرزندان پی ببرند و از طرف دیگر جامعه به این برسد که معلمان تسهیل گران توانمند اجتماعی شدن آینده سازان هستند. خوشبختانه با این اوصاف ضرورت وجود مدرسه و معلم ثابت و نمایان شده است و آنچه باید به آن پرداخته شود؛ توصیه به حد کفایتی است که بایستی بر تکرار مکررات جملاتی که در آن بر آموزش و پرورش و نقشی در پیشرفت کشور تاکید می‌شود، زده شود، تقریبا همه می‌دانند و دیگر بس است این جملات و سخنان کلیشه‌ای بدون کاربرد. قرن بیست و یکم قرن شکوه از کلاس‌های غیر استاندارد، پوشش تحصیلی نامتوازن، ناکارآمدی کتاب‌های درسی و معیشت و حقوق نایسلمان معلمان نیست هر چند که هر کدام از این مسائل جای خودی را دارد که باید توسط متولیان امر پیگیری شود.اما خوبی ندارد که نظام آموزشی کشورهای توسعه یافته از خلاقیت‌ها و نوآوری‌ها سخن به میان آورند و دغدغه این چنینی داشته باشند و آن وقت ما اندر خم رساندن به موقع کتاب درسی به دست دانش آموزان و هراس از افت‌های یادگیری در مناطق کم برخوردار هستیم.

برقراری عدالت و بسط آن، لازمه هر دوره و زمانی است اما در جازدن و نتیجه گرفتن از این هدف خطای بزرگی است که ناخودآگاه بر روی دیگر اهداف تاثیر نامطلوبی می‌گذارد. گستره چتر نظام آموزشی کشور را باید آن قدر مکفی در نظر بگیرد که بتوان به سمت صادر کردن رویکردهای یادگیری داخلی به سایر نظام‌های آموزشی حرکت کرد و در میان مسایر کشورها حرف و سبکی برای جامعه در دستان آنان شکل و پرورش می‌یابد.

یادداشت

علی اکبر مختاری

یکی از روش‌های توسعه که در کشورهای جنوب شرق آسیا تجربه شده تمرکز دولت بر اقتصاد و پشتیبانی همه جانبه از نگاه‌ها و شرکت‌های تولیدی برای افزایش تولید ناخالص ملی است که به مدل دولت‌های توسعه‌گرا معروف است.

دولت در میان مدت با سرمایه‌گذاری و هدایت خود موجب رشد چشمگیری در افزایش شهرک‌های صنعتی و مراکز تولیدی می‌شود و دولت با تولید انبوه با قیمت‌های رقابتی سهمی از بازارهای منطقه‌ای و جهانی را به خود اختصاص می‌دهند.

این فرایند با مشارکت سرمایه‌داران داخلی و دولت، انسجام طبقه متوسط و تقسیم کار و ارتباط با بازارهای جهانی و با سیاست‌گذاری، تنظیم‌گری و تسهیل‌گری مطلوب دولت محقق می‌شود. در این مدل دولت با تمرکز و حمایت بر اقتصاد در دوره‌ای خاص برای رسیدن به اهداف تعیین شده به ناچار نسبت به حوزه سیاسی و اجتماعی بی توجه است و شاید شرایط سختی بر فعالین سیاسی اجتماعی و روزنامه‌ها مستولی می‌شود ولی پس از گذشتن دوران رشد صنعتی شرایط قوانین سختگیرانه و انسداد سیاسی به حالت عادی برمی‌گردد.

بیان چنین مقدمه‌ای برای تطبیق وضعیت کشور ما با مدل دولت‌های توسعه‌گرا است. یکدست شدن قدرت در ارکان نظام و سختگیرانه شدن شرایط فرهنگی و بی‌توجهی دولت به فعالین سیاسی اجتماعی به خصوص بی‌توجهی به موضوعات محیط زیستی و تاکید بر اهدافی آزمانی که برای جامعه ترسیم شده تداعی شرایط دولت‌های توسعه‌گرا است.

مدام از سوی مسئولین ارشد کشور این پیام منتشر می‌شود که ما در بیچ تاریخی هستیم

سالی پر از اعتراض در پیش است؟

کردند ما می‌توانستیم طی چند دهه هم به افق قدرت برتر اقتصادی منطقه دست یافته و همزمان یک اقتصاد با پشتوانه بدون وابستگی به نفت داشته باشیم. شوربختانه نه تنها در این حوزه‌ها سرمایه‌گذاری و توجه کافی نشده است بلکه با تداوم نظام تحریم‌ها اقتصاد نفتی پریشان از هر طرف دچار مشکل شده است.

با روی کار آمدن دولت سیزدهم و یکدست شدن قدرت، جامعه به امید برآمدن نیروهای جوان و انقلابی که از حواشی و محافظه‌کاری بدور هستند به دولت‌مدران اعتماد کرده و خواهان کنترل تورم و تغییر اساسی در معیشت و اقتصاد است ولی کماکان در بر همان پاشنه می‌چرخد و برنامه مشخص و مدونی وجود ندارد و دولت انقلابی با دست‌ور و بخشنامه در چنین وضعیت استفاکی قصد اصلاحات اقتصادی دارد.

با این توصیف نه تنها ثباتی در انتظار نیست بلکه تعادل اقتصادی گروه‌ها و اصناف به هم خورده، شاهد برآشفتن هر چه بیشتر طبقات اجتماعی هستیم.

با شرایط موجود و عدم تأمین خواسته‌های افشار مختلف به ویژه دامداران، معلمان، بازنشستگان لشگری و کشوری، کارگران و مزد بگیران در آینده‌ای نزدیک با افزایش بیشتر اعتراضات روبه رو هستیم و بحرانهای اجتماعی گسترده‌تری در پیش روی دولت است. همچنین عدم توافق در پرونده هسته‌ای و گرانی‌های مستمر در مایحتاج مردم خورده، شاهد برآشفتن هر چه بیشتر طبقات اجتماعی هستیم.

برای گذر از این شرایط سخت شایسته است دولت صریح و شفاف برنامه جدی گام به گام با بازه زمانی مشخص را برای حل مشکلات اساسی اعلام کند. بی‌برنامه گسی، محافظه‌کاری و پنهانکاری دولت و زجر و تحقیر و بلاتکلیفی مردم سهم مہلکی است که امروز بلاي جان ایران شده است.

و مردم باید شرایط سخت معیشتی و بحران اقتصادی را در این چند سال تحمل کنند و سرانجام با شکست دشمن بخصوص سرنگونی آمریکا و اسرائیل شرایط منطقه‌ای و جهانی نظام بین‌الملل تغییر خواهد کرد و آینده‌ای مطلوب در دسترس ما پیروز میدان مبارزه با استکبار جهانی خواهیم شد.

اولین نکته اینکه در دولت‌های توسعه‌گرا اهداف تعیین شده برنامه توسعه در یک بازه زمانی مشخص مثلا پنج ساله یا ده ساله تدوین می‌شود و چنانچه سیاست‌ها و برنامه ریزی موفق نبوده و به شکست بینجامد با تغییر برنامه و تدوین نقشه راه متفاوت یا از تجربه دیگر دولت‌ها بهره‌گیری می‌شود. در کشور ما استراتژی سیاسی و اقتصادی در چهار دهه گذشته ثابت بوده و با این شرایط در شعارزدگی مانده‌ایم و برنامه‌های توسعه‌ای که قرار بود در سال ۱۴۰۴ ایران را به قدرت سیاسی و اقتصادی اول منطقه برساند راه به جایی نبرده و در آمارها و شاخص‌ها اقی مطلوی نمایان نیست.

مسئله مهم تر اینکه تغییر استراتژی رویکرد گرایش به شرق با توجه به انزوای بین المللی ایران و شتاب گرفتن درگیری شرق و غرب در جنگ اوکراین و فرسایشی شدن این تقابل ما را از رسیدن به وضعیت عادی در یک دوره زمانی مشخص محروم کرده است و سرنوشت ما با بخش اقتدارطلب شرق گره خورده، در واقع افق مشخصی پیش‌رو نداریم.

نکته دیگر اینکه تمرکز بر برنامه مشخص در حوزه خاص نداریم در همه حوزه‌ها آرمان رسیدن به برترین رتبه دنیا را داریم و سیاست‌های متفاوت و گاه‌ها متضادی تجویز می‌شود. هر منطقه‌ای مزیت‌های سرزیمینی ویژه ای دارد. ظرفیت جغرافیایی و ژئوپلیتیک ایران بهترین ظرفیت تبدیل شدن به مرکز تجارت، انرژی، حمل‌ونقل و گردشگری را دارد و باید از چند دهه گذشته تمامی تمرکز و سرمایه‌گذاری‌ها به این سو هدایت می‌شود و همانگونه که با غفلت ما کشورهای کوچک حوزه خلیج فارس این ظرفیت‌ها را شکار

دستگیری و بازداشت فعالان صنفی شروع شد. بخش ویدیویی تلخ از دستگیری یک فعال صنفی یاسوجی و دهم اردیبهشت دستگیری چهار عضو کانون صنفی معلمان و خبرهای تلخ دیگر باعث تأثر و تأسف همگان شد. برای کسانی که درون نظام تعلیم و تربیت قرار ندارند شاید سوال پیش بیاید مگر این معلمان که فرهیختگان و تحصیل کرده‌های اجتماع هستند چه خطای ناخوشودنی مرتکب شده‌اند که سزاوار چنین رفتار ناشایستی هستند؟ آیا بودجه مدارس را بالا کشیده‌اند؟ اختلاس، زدگی، یا چه عمل خلافی از ایشان سرزده که این گونه مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند؟ ساهاست چند نفر از همکاران خوب ما روز معلم را به جای کلاس درس در زندان به سر می‌برند. کاش بالا دست‌های بداندن زندان جای معلم نیست. زیر بارند درختان که با تقار دارند ای خوش‌سرو که از بار غم آزاد آمد

دبیر ریاضی

یادداشت

سروها آزادند ...

نسرین محمد باقری

روز معلم در ایران با سابقه‌ای بیش از شصت سال گویی با زد و خورد و شهادت پیوند خورده است. بهمین ۱۳۳۹ مجمع صنفی معلمان با قطعنامه‌ای افزایش حقوق معلمان را مطرح کرد.

وزیر فرهنگ وقت دولت شریف امامی «لایحه اسل حقوقی جدید فرهنگیان» را به مجلس برده بود، اما این لایحه مورد موافقت معلمان نبود. ۱۲ اردیبهشت ۱۳۴۰ معلمان مدارس را تعطیل کردند و برای اعتراض مقابل مجلس تحصن کردند. پی درگیری بین معلمان و ماموران حکومتی گلوله‌های تاخت‌ناک معلم جوان، ابوالحسن خاتملی نشست و به شهادت رسید. دو سال برای یادبود این معلم ۱۲ اردیبهشت روز معلم نامیده شده ولی بعد به فراموشی سپرده شد.

پایه‌گذار تمدن نوین اسلامی، معلم پیشکسوت سرمایه نظام تعلیم و تربیت، معلم پرچمدار فرهنگ ایثار و شهادت، معلم وحدت آفرین و هویت بخش، معلم محور تحول و تربیت تمام ساحتی، معلم پیشروانه جامعه دانش بنیان.»

چنین شعارهای بزرگ و کلان، معلم پیامبر گونه‌ای را به تصویر می‌کشد که با اقتدار و شجاعت می‌تواند منشا تحولات عظیمی در جامعه باشد. معلمی انسان ساز که می‌تواند نسلی آگاه تربیت کند. اما واقعیتی که در جامعه دیده می‌شود با این شعارها فرسنگ‌ها فاصله دارد.

معلمی که قرار است محور تحول و تربیت ساحت جامعه باشد و تمدن نوین اسلامی را پایه گذاری کند، حق پیگیری مطالبات قانونی خود، اعتراض در برابر بی عدالتی آموزشی و تضییع حقوق همکاران خرید خدماتی و نهضتی ... همکاران بازنشسته را ندارد.

بهرتر اعتماد صوری پیشه سازد و تمام تلاش خود را به کار بگیرد تا در نظام رتبه‌بندی رتبه بهتری کسب کند. شایسته